

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones uenerabilis magistri Nicolai de blony
decretoru[m] doctoris. capellani episcopi Bosnomensis.
ualde deseruientes populo. sed et clero utcu[m]q[ue]
docto eos digne legenti. predicanti. aut ...**

Nicolaus <de Plove>

Argentine, 22. XI. 1494 - 1495

De s[an]cto Andrea. II. Sermo II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31214

abnegent semetipos et tollant crucem suaz
et sequant christum.

Dixi tertio qd in vobis pmissis
ad xpm et imitantiuz cu magna remunera-
tio. **L**u dicis. Faciam vos fieri pescatores
homini. Pescatores homini sunt angeli. qui
pescati sunt xpo luciferae anias fideliu.
vt dicit **M**atth. xvii. Christo ascendente in na-
uum cu discipulis facit est mor magis in
mari. **U**bi dicit glo. Mare significat p-
sens seculum. **U**bi nauis est ecclia. discipuli
in nau fideles xpiani. hoc mare turbas pe-
riculis et temptatiibz tribulatiobz. **S**unt
autem triplices fideles in mari. scz peregrini.
mercatoz. et pescatores. **E**t km b tri-
plex est nauis in mari. scz pegrinoz. mer-
catoroz et pescatoroz. **P**eregrini sunt peniten-
tes. **Q**uia fin Piero. Penitentia est secunda
tabula post naufragium. **A**d ista multi con-
fundiunt sed pauci ad littus quenamqz multe
sunt vocati. pauci vero electi. **S**co nauis
est mercatoz. homini acrinoz. **D**ea qua Pro-
verb. ultimo dicitur. Facta est qd nauis insti-
ris. **G**lo. que aqrendis mercibz sedule in-
stat. **S**ed certe ista nauis cito submergit si
no habeat bonu vectorem. qd conscientia homini
acriuor in h seculo cito periclitat. si no ha-
beat bonu ductorem. informantorem. consultantem.
predicatorem. confessorem. **T**ertia nauis est pista-
toru. Pescatores sunt predicatores et tucello-
res apostoloz in verbo dei. qd pescatores ca-
piunt pescates. i. anias ab aqbd volupatu et di-
uinaru hu seculi ad littus quietis et exempla-
tionis. **H**oc autem fit tripliciter km qd pescato-
res tripliciter pescant pescates scz lura seu
gurgustio. hamo et rheni. **P**rimo ergo pista-
tur predicatores anias fideliuum gurgustio. et
hoc ex exemplo bone pueratiois et exhibitoris.
Lurana est spora de pluribz lignis facia
repaguliu intra alia. sporaz habens. **S**ic
bonu exemplu de operibz factu. habet spor-
tula conscientia. vt qd foris oindis in vita in-
itus habeat in conscientia. ne cu alijs predictet
ipse reprobo efficacia. et hoc est pmiu pescatoz
xpi ut pius doceat opere. postea vbo. **S**ic fe-
cit xps Act. j. Lepis iesus sacre postea do-
cere. qd multum docet bona vita. km illud.
Dicit docet bona vita qd fa predicationis.
Sco hamo confessiois. qd sic hamo cum vno
pescis dependit. sic in confessioem cum vno ho-
mo capitur. **N**e dñe qd pauci pescates sunt qui

hamo capiunt. i. pure pfecten. et si pñsas ac-
cipiunt en reiciunt. et ideo extrahi no pñt de
aqbd petri Job. xl. An extrahere poterit levi-
athan hamo. **P**etr hamo pñce extrahit
cum ore staterem inuenit **M**atth. xvii. Per
staterem in ore pñfessiones accipe. **M**ultipi-
lices capiunt sed no habet staterem in ore qd
fit cu non pure pfecten. **T**ertio capiunt pñ-
fessiones aniar rheti pñdicatiois. qd multi simul
capiunt **J**ohannes. xxi. Ascendit petr et rite
rhetere plenū magnis pescibus. **R**ethere istud p-
dicatiois sepe rumpit tñ qd pñdicario post
recessum no curat. **D**e aplis pescatis scri-
bit. qd no est ruptu rhetere eoz post resurre-
ctionem dñi. qd en ante resurrectione legit
fuisse ruptu **L**uke. x. **P**er quod signat. qd
cu pñlus surgat vñch ad virtutes no rup-
pitur rhetere. **L**et cu pñdicator viuit sic docet.
fortificat rhetere. **L**u autem pñlus no curat pre-
ceptra pñdicatiois. et pñdicator non addit nec
apponit virgaz correptionis. nec resurgere
facit negligentes. rumpit rhetere et frustratur
fructu pñdicationis. **Q**uia igit beat petr
et andreas fuerunt boni pñdicatores quoqz
rhetere no est ruptu. ido multa ceperunt. mul-
ta dico multa aniar xpifidelium. p quo con-
uersione multa pñmia reportauerunt. **S**ic
en die **A**bramo. pñdicator sibi de habebit
multiplicia gaudia. Iusta illud. **S**ugio
bona sua ostinet euz. **M**atth. xxii. **Q**uia
km lñam. no vt alijs sed p ceteris alijs habe-
bit eterna gaudia. cum p sua bona vita. tu
p gregis custodia. i. **T**homo. v. **Q**ui bene p-
sum pñz dupli honore digni habent.
Et sic km Christo. ex pñris vñc habebit au-
reum ex subditoz acquisitio aureolam. **P**rimu
qz bñ vñterunt. **S**ecundu qd alios bñ vñtere
docuerunt. **O** qd bona remuneratio pescato-
rum qz hic honorant a fidelibz. et in futuro a
xpo premian eternis gaudijs. **A**d q nos
ducatur eternus pater.

Dicitur Andrea. II. **S**ermo. II.

Elicitis omnibus

Recutis sunt euz **M**atth. iii. **L**icet
ad comedationem ite pauptrias
possit sufficere qd hoiem replet frutibz. **H**a-
veat dicit **Cassiodoro**. sup. Ps. ci. **P**aupes chiv-
sti egent in seculo. hz sunt locupletes ex deo. ri-
cibus vacui. hz frutibz pleni. despecti hoibz.
acceptabiles deo. in sup oia pauperas san-
cta reddit comedabil. ex eo qd ita locuples

De sancto Andrea

est q̄ ea dirius nibil inueniri pot. Sic dicit Aug. in libro de vīis apli fīmōe. xxviiij. Tam locuples est paupras q̄ celum emit. Quibus enim thesauris ferri possit qd̄ pauprati videm⁹ indultu. Ut ad regnū celorum venire diues possessiones sua obtinere nō potuit. nunc obtinet ut p̄ temptū pueniat. Nec ille. Et q̄ parcerit q̄ paupras est via et duceret ad celum. ut dicit Liso. sup ep̄la; ad Hebreos fīmōe. xviii. Hoc attēderēt isti apli et andreas. sapientē p̄ xpo omnia relinquentes secuti sunt eū ut tanto p̄ficiat pueniat in celū. ut dicit vīa nrī thematis. In quib⁹ tria tāgūnēt ex q̄b⁹ isti apostoli cōmandant. Primo nāq̄ reddunt cōmendabiles ex voluntaria pauprare. Lū dī. Relictio omib⁹. H̄cō ex p̄fecte obediētie p̄mptitudine q̄ securi sūt. Tertio ex xpi p̄fomitate. Cum dicit. eum.

Dixi primo q̄ in vīis premis̄is reddūtur isti apli cōmendabiles ex voluntaria pauprare qā p̄ xpo assumpserūt. **Dulcū cōmenda** biles sunt q̄ sua libentia paupib⁹ xpi largiūntur. Quia talib⁹ dī. Date et dabitis vobis. sci liceat regnū celoz. **Luc. vi.** Et in Ps. dī. Beatus q̄ intelligit sup̄ egemus et paupem. sed multo cōmēdabiliōres sunt apli q̄ omia si mul. p̄ xpo reliqrunt. **Unū dīc Aug.** in libro decclasticis dogmatib⁹. Boni est factores cu dispensatio paupib⁹ erogare. sī me līns est p̄ intentionē sequendi dñm insimul donare. et absolutū a sollicitudinē egere cuz xpo. Nec ille. **Sunt autē nobis tria relinquantia que sc̄i apli reliqrunt. sc̄i p̄cā. mundū** rēspōs. Primum ergo relinquēdū est p̄cā. q̄ nō recēt q̄ porrat illud. Undā p̄sonerib⁹. xxiij. Qui abscōdit scelerā sua nō dirigeat. i. nō recēta via ducet. Merito at relinquēda sunt p̄cā. q̄ sunt q̄si res furtūna. que relinquantia est et p̄hicienda a se. ne cuī ei homo capiat et in inferno suspendatur. **Unū dīc Ps. dīc.** Projiciam⁹ a nobis iugū ipo. rū. peccatorū. Et ratio. q̄ iniquitates sue ca p̄iū impūl. ut dīc Prover. v. Iōo Ezechiel dīc. Projicire a vobis p̄cā rīza. et non erit vobis iniquitas via in ruīnas. Ezechiel p̄iū. Horatē ps. et Ezechiel dīcū. p̄hiciet. id est. pecula vobis iacite. Qd̄ si q̄n hō nō solū virat p̄cā sed etiā occasione et circūstan. tia peccati. Unū nō. pecula iacit p̄cā qui post p̄fessionē suā iterū cōversat glōne cuz qua

peccauit. Uel locū aptū et cōgruū p̄ctō aut alias suspectū nō vitat vel nō fugit temp⁹ oportunitū. H̄cō relinquerēdū est mūdō. eo modo q̄ xpus dicit Job. xvi. Iterū relinq̄ mundū et rādo ad p̄cēm. Nō dico munda/ nā habitationēs mūdanā possessionē. Unū apli et si habitauerūt in mūdo. nō tñ volu/ crūt h̄re possessioēs mūdi. **Māth. xiv.** Ec/ cēnos reliqm̄s oīa. Duob⁹ autē modis se relinquerā omia. Primo relinquerāda sunt q̄ ad possessionē. ut nibil homovelit h̄re de possessione mūdi. et hoc est p̄fector et vero/ rū aplōz. Hā ut dicit H̄iero. in q̄dāz ep̄la. Apostolicū est fastigū p̄fectoriōs vītū oīa simul vendere et paupib⁹ erogare. et sic expe/ dirū cuī xpo ad celestia volare. Tales fuēt apli. q̄a audacter xpo dicebat. Ecce nos re/ liquim⁹ omia et secuti sum⁹ te. Sup̄ q̄ dicit H̄iero. Grandis fiducia. petrus p̄fector erat. dīnes nō fuerat. cibos manu et arte q̄ rebat. et nū let⁹ et cōfidēt dicit. Reliquimus omia. Omia relinq̄t q̄ voluntate habendi deserit. Ideo dīc H̄iero. q̄ apli reliqrunt totū mūdu. nō q̄ntū ad diuitias q̄b⁹ carue/ rūt. sed q̄ntū ad voluntatē. q̄ h̄re cas no/ luerunt. Hinc dīc Grego. Omel. vi. Dulcū reliquit q̄ sibi nibil retinuit. Dulcū re/ liquerūt petr⁹ et andreas q̄n desideria ha/ bendī reliqrunt. Dulcū dimiserūt q̄ cum re possessa etiā cōcupiscētis renūcianauerūt. A sequētib⁹ autē xp̄m tāto dimissa sunt q̄n/ ta a nū sequētib⁹ cōcupisci potuerūt. H̄cō relinquerāda sunt oīa. et sinō q̄ ad possesso/ nē. tñ saltem q̄ ad amoē. **Unū dīc Hugo.** q̄ sunt nō nulli in mūdo q̄ rebus abundāt. sūnt tñ paupes spū. Et hec fīm ipsū. Et aurea paupras. q̄a līcer affluant diuitie. tñ corda nō apponūt. Et Grego. in omel. dīc de tali bus. Si nihil in hoc mūdo amādo posse/ deritis. etiā possidendo cīstā relinquis. Et his in infero q̄ paupras stat cuī diuitijs. q̄a diues possessionib⁹. sed humil. nō super/ bus. nō auar⁹. nō pot esse spū paup. ut dīc Au/ ḡ. sup̄ illud Ps. **H**īmul in vnum dīnes et paup. Et quo sequit⁹ q̄ possessio diuitiarū fīm le nō est illīcīra. Quia dīc Ambro. sup̄ **Lucā.** q̄ diuitie sunt bonis adiuuamenta etiā. **Si emī homines ex possessis reb⁹ sub/ sidia egentib⁹ ministrāt. in bonis q̄ faciunt** sacrificiū deo offerūt. Inquit Grego. in q̄dām Omel. sup̄ Ezechielē. H̄cō ex verbū infero q̄ stat boiem esse p̄fectorū cuī diuitijs

Istud habet in bō Thoma. iij. libro Stra gentiles ca. cxxv. Quia nec fidē nec spē nec caritatē excludūt, ppter quod dī. Eccl. xxxi. Beat⁹ diues q̄ inuenit⁹ est sine macula, ⁊ qui post auct. nō abiit, nec sperauit in thesauris pecunie. Vñ Abraam q̄ fuit sag⁹ diues dīctū est a deo. Ambula corā me ⁊ esto pfect⁹. Hen. xvii. Sic dauid legit fuisse diunes rex ⁊ tu de se dicit. Lustodi me dñe qm̄ sanc⁹ sum. Et dī de ipo dicit. Inueni dauid vī rū fm̄ cor meū q̄ facit oēs voluntates meas. Qd̄ tñ ad solū pfectū p̄tinet sc̄z facere volūtate p̄ceptorū ⁊ p̄siliorū. Hic in nouo testamēto legunt⁹ diuitiæ fuisse sc̄tū ep̄i Grego. Aug. Ambro. De qbo tñ nul⁹ dubitare debet qn̄ fuerūt sanctissimi. Hō sunt ḡ dinitie male si rōnis ē triplex. Primo qbō eas iuste possideat ne acq̄rat auare vel ne succedat in diuitiis auare acq̄sitis. Secō q̄ in eis finis nō st̄tituas nec sp̄es ponas. Ter̄tio q̄ eis debito mō vras. ad suā videlicet ⁊ ad alioꝝ vtilitatē. Vñ aplūs diuitiæ non p̄demnat, sed eis certā regulā vtēdi diuitias p̄scribit dices. i. Thimo. vi. Diuitiob⁹ p̄cipe nō sublima sapē nec sperare ī incerto diuitiis, bene agere, facile tribuere, cōica re ⁊ thesaurizare sibi fundamētu boni⁹ in futurū. Sed h̄ occurrit dubium. Exq̄ em̄ pōt q̄s sanctificari ⁊ esse pfect⁹ cū diuitiis, quare q̄ apli oia reliq̄rit, ⁊ bodie aliqui re licitis p̄p̄ha monasteria intrat. Exq̄ xps p̄sulit suis discipul⁹ dices. Nisi q̄s renūciatur om̄ib⁹ q̄ possider nō p̄t me⁹ esse discipulus Lu. xiiij. Et Dath. x. Si vis p̄fectus esse, vade ⁊ vende oia q̄ habes et da paup̄ib⁹, ⁊ veni ⁊ seq̄re me. Ad qd̄ r̄ndeo. Q̄licet q̄s possit esse pfect⁹ ⁊ sanct⁹ cū diuitiis p̄ fidē ⁊ oga caritas. Quia in h̄ consit p̄cipialiter pfectio. vt dicit Lyra super Dath. xii. tñ ita pfectio in paup̄itate in choaf. ⁊ ideo paup̄ras suaderet cōsulitur p̄ xpm. Vñ Lyra exponit illā līaz. Si vis p̄fectus esse, i. alcedere ad statū pfectiōis sup̄a cōmūnū statū salutis necessariū. vade cōtemnēdo tp̄alia ⁊ vende q̄ habes, ⁊ da pau perib⁹ ppter deū. Ex p̄missis p̄t p̄ domin⁹ suader paup̄itate, ppter facilitatē implēdi ea q̄ dei sunt, ⁊ q̄ ad caritatē p̄mēt, et q̄ vene num caritas est cupiditas, iō suader p̄tem p̄tis diuitiis, non q̄ cū eis sit impossibile sed q̄ difficile. Vñ Dath. xii. nō dixit sal

uator impossibile est diuitiē iterare ī regnū celorū, sed dixit difficile. Und dicit Līra. q̄ h̄ ideo dicit, q̄ difficile ē tenere diuitias, ⁊ nō teneri nimis amore earū. Sedz Aug. ad paulinū. Sicut partur de illo adolescentē q̄ audito cōsilio ep̄i de voluntaria paup̄itate abiit tristis. De q̄ dicit Lyra sup̄ Lucam. Q̄ amore possessionis impedit⁹ fuit a statu pfectiōis. Et sup̄ Dath. idē Lyra dicit. q̄ ideo tristis abiit, q̄ nimis amabat posses siones terrenas, ⁊ iō nō potuit ad pfectiōne ascendere. Paret igit̄ q̄ possessio diuitiū solū dissuadet⁹ vt est impedimentū pfectiōis, ⁊ paup̄tas vt est p̄ncipiū pfectiōis cōsolit⁹. Vñ dimissio tp̄alū p̄ voluntaria paup̄tate tria sup̄addit⁹ sup̄ possessionē diuitiarū bene dispensat⁹. Hā primo faē bo minē qdā liberrate gaudere, q̄ h̄ q̄ est solutus a sollicitudine, ⁊ nullo aduersitate, coartatur terrore, vt dīc Grego. xx. lib. moral. H̄c q̄ facit boiem in certamie temptationi p̄tra diabolū, carnē ⁊ mundū foro, rē. Hā vt dīc Grego. in omel. Audius est diabol⁹, q̄ nibil possider hic. Audiergo ⁊ nos debem⁹ esse a possessionib⁹ q̄ cū eo pugnam⁹. Hā cū vestū cū nudo pugnar cū deūcif̄m enī. Tertio q̄r in triumpho facit boiem fortioꝝ. Nam fm̄ Grego. Qui h̄c linquit illic pfecto culmē indicari p̄tis obtinebit. De q̄ dicit. Qui reliquias oia se debitis sup̄ sedes rē. Tertio re in arte bo mo debz sc̄p̄m, i. p̄p̄ia voluntatē. Vñ Dath. viii. dī. Si q̄s vult venire post me abneget semetipm. Horra. i. p̄p̄ia sensum, p̄p̄ia voluntatē. Vñ abneget, i. abiecit ne gerse in omib⁹ quoz, p̄ce est causa, q̄ vñ vna sunt vel mala. Uel abneget semetipm, nō tñ sua ⁊ suos sed suū intellectū, suū affectū, suū sensum. Intellectus rōnis. Affe cū voluntar, Sensus carnis. Primus ab negat p̄ fidē, secōd p̄ caritatē, tertius p̄ spēm. Sed Chrs. ponit pulch̄r exēpli⁹ de ista abnegatiōe. Sic enim alijs abnegat alij, si vidēs ipm af̄ficiū, si ligatū, si egrotū, si bo stib⁹ infestatū nō iuvat, ita nō vult xps nos corp⁹ nīm agnoscere si cōburat, si flagellat, si abnegare. S3 d. Quid p̄p̄ia voluntatē bois. R̄ndeo q̄ illa q̄ est h̄ voluntatē dei vñ sui sup̄iori. Lū et alijs vult qd̄ dīc vele phibet, nullū h̄z auctorē sue voluntatē nīl semetipm, ⁊ iō dīc p̄p̄ia voluntas bois. Que semper mala ē, q̄r deo subiecta nō est. Si enī

¶ De sancto Andrea

deo subiecta esset. *H*oc nō eēt. Et qd null⁹ deb⁹ p̄p̄ia voluntatē h̄c n̄iſi de⁹. cuiusvo luntas null⁹ ē subiecta Propt̄ qd nō est h̄o sub celo q̄ lēcie possit esse sive voluntat⁹. Lū ois aia sublimiorib⁹ p̄tāib⁹ debeat eēsub dīra. et maxime diuīevoluntat⁹. Et h̄ est ab negare seipm. i. obedientē esse deo p̄ oīavel suo superiori in his q̄ ad dēū prīnēt. ¶ *S*

Dixi secūdo q̄ in ver. p̄. apo/ tur cōmēdabiles ex obediecie p̄mp̄titudie Lū d̄ secuti sunt. et p̄mitit cōtinuo. i. statī vel mor. vel sine p̄crastinatioe. sine mora. si ne excusatioe. Duo ḡ hi dieū. Pr̄io secu tis. cōdo q̄ h̄tīuo. Talis d̄ esse obedientia p̄fianoz vi statim pareat et exequant q̄ eis p̄cipiunt. In h̄ ergo p̄mo q̄ securi sit argu unk multi negligētes. q̄ sedent v̄l iacēt. Ite et̄b̄ arguunt p̄lumptores q̄ nō sequunt̄z p̄eunt arripiētes et̄ aggrediētes difficultia p̄ p̄ihs virib⁹. q̄ nō nisi cū ḡra diuīa essent at̄ temprāda. Non sic fecit paul⁹ q̄ dīc̄t̄ H̄a dei sum id qd sum. Ite arguunt ambicio si q̄ currūt nō sequunt̄. Lurrunt em̄ h̄ mo do. frequētār curias. girāt p̄uincias. p̄trā seunt regna. trāstretant maria et̄ honores d̄equant. Ite arguunt recidivates qui re trocedūt. Negligētib⁹ d̄r̄ H̄ath. x. Quid statis h̄ tota die ociosi. Presumētib⁹ dicit H̄ath. xvi. Vlade post me satanas. Am bicosis d̄r̄ ad Heb. v. Nemo assumat sibi honorē. sed q̄ vocat̄ a deo. Recidivātib⁹ d̄r̄ h̄. p̄. ii. Del̄ ē viaz veritatis n̄ agnoscere q̄ post agnīa retroire. Et Luce. ix. Nemo mitres manū ad aratū et̄ respiciens retro ap̄t̄ est regno dei. Und ytor loth q̄ retro sp̄xit ad sodomā. versa ē in statuū salis. Sc̄do in h̄ q̄ d̄r̄ cōtinuo. innuīt obedientie forma. Deb̄; em̄ esse seqla fidelū. p̄mp̄ta p̄ subīa exēcurionē mādatorum Eccī. v. Fle tardes p̄uerii ad dñm. et̄ ne differas de die in die. Ite ciud̄ez. xxxi. In oīib⁹ opib⁹ esto veloc. et̄ oīis infirmiras. i. culpe. nō occurret tibi. Sc̄do d̄z esse seqla libera p̄ tpalē ab renunciacionē. Un̄ h̄ d̄. p̄tinuo relict̄ rbe tib⁹. Hoc ē ḥtra cupidos q̄ in aq̄a mar̄ b̄ auari seculi rberi cupiditat̄. p̄iscant̄ ranas h̄ est diuīitas terrena et̄ lutosa. Job. xviii. Immisit in rberc pedē suū. i. affectū. et̄ i. ma culis ei⁹ ambulat. q. d. Diues q̄ vult p̄sca ri diuīitas oportet q̄ mitrat affectū cupidi tatis i. rbete auaricie qd a paulo vocat̄ la

queus. cū dicit. Qui volūt diuites fieri in temptatioe incidunt et̄ in laqueuz diaboli. Tertio seqla fidelū d̄z esse p̄fecta p̄ mortificatioe. Un̄ dīc̄ Saluator. Si quis vult venire p̄ me tollat crucē sua. H̄ath. xvi. Exponit Hora. p̄ mortificatione lui v̄l p̄ cōpassiōne p̄tī. v̄l p̄ sustinētā mar tyri. si necessē fuerit. h̄ est vt si parat̄ i. aia sustinere ignominia crucē. bene ḡ obediebeat̄ andreas xp̄o. q̄ p̄mp̄te secur⁹ esteū. q̄ libere secur⁹ dimissis rberib⁹. q̄ dure se cu⁹ v̄sq̄ ad crucē. Unde ip̄e dīc̄ Job. xviii. Testigia ei⁹. xpi secur⁹ est pes me⁹. O q̄ multi bodie vir sequunt̄ et̄ obedieunt̄ p̄ceptis ecclie. imo castigati et̄ exēcicari vir faciunt q̄ debēt. Alij et̄ si sequunt̄ statī. et̄ exequūt que mādant. nō tñ dimittunt̄ impedimenta q̄ eis sunt. p̄hibira. s. rberia. circūstantias p̄crōz p̄ q̄ postea a diabolo cōphēdunt̄. Nā multi agūt p̄niam eis iniūcta. s. nō abstinentia cōversatione p̄sonaz illīcia q̄ eis est p̄ cōfesso re inhibita. Alij et̄ si statim pareat̄ dimittunt̄ omnia impedimenta eis inhibita. nou tñ agredunt̄ difficultia et̄ ardua. L̄atra h̄ crucē subierunt̄ pet̄ et̄ andreas. q̄ est ignominio. s̄līma iūt̄ genera morti. Debet ḡ penitēt p̄mp̄tū affectū et̄ libez exhibere ad oīa diffi cultia. alias nō vere penitēter nec tri⁹ esset de peccatis nec sic p̄fecte cu⁹ andrea sequeret̄ christum.

Dixi tertio in v. p̄. q̄ apl̄ red/ dunt cōmendabi/ les a xp̄i p̄formitate Lū d̄. eū. sc̄z xp̄m. At bil̄ em̄ p̄dēset apl̄is reliquisse oīa si securi fuissent aliū q̄ xp̄m. Et iō dimissis tpalit̄ nō cōmendañ n̄ili i. rōne sive cōparatōe ad h̄uc finē vt xp̄m possent expedice seq̄. Qx̄ḡ d̄r̄ reliq̄ oīib⁹ securi sunt enī. sensus ē ac si di ceref. p̄t̄ xp̄m seq̄ndū reliq̄rūt oīa. vt xp̄m lucis faceret. Talis fuit ille apl̄is q̄ dicebat. Dia arbitror̄ vt stercore vt xp̄m lucis faciā. Q̄ multi multa dimiserūt. sic diogenes. so crates et̄ aliū ph. tñ. nō sunt cōmēdati sicut isti. q̄ nō p̄ deo. s. p̄ vana gl̄ia seculi h̄. ta lia dimiserūt. Un̄ Hiero. in ep̄la qdā dicit Socrateo theban⁹. h̄o qdē dītīssim⁹ cum athenas ad phīlozōphandum p̄geret magnum pond⁹ aurī. pieci in mare. q̄ nō puruit se posse simul v̄t̄ces et̄ diuīitas posside re. Abire inq̄ male cupiditates. ego vos mergā ne mergar a vob. Hoc autē vt dicit Hiero. ip̄e fecit ḡra vane laudis. Et̄ Bar/

Hermo

III

guis multos diuites q̄ sua dāt paupib⁹. sed q̄ ip̄t h̄ supbiūt aiām pdit. De q̄b⁹ Au-
g⁹. dīc. Quid pdest dispgēdo dare paupib⁹
z pauperē fieri. cū aiā misera supbior effici-
tur diuitias. tñēdo q̄ fuerat possidēdo.
Et iō dīc. Herū. q̄ ille sapient oia relinqt q̄
xp̄o psequēdo qui est sup omia dimitrit.
¶ H̄z fore diceres. Quid magni ē coseq̄
ep̄m vt p eo oia dimittant. Rn. tibi. Lerte
nile eo p̄ciosi⁹. nū vñl⁹ tam i pñti q̄ in futu-
ro. Qui em h̄z ep̄m h̄ p̄ gram. z eum sequit
imisado dicta z facta sua. tria psequit hic. z
tria i fuero. In pñti siqdēm pñmo psequit
mens illustratione. q̄ ip̄t ē sol illuminās
intellectū. vt intelligam volūtate dei Jo.
viiij. Qui sequit me nō ambulat i tenebris.
sed h̄bit lucez vice. H̄co q̄ talis enadet
spūalē turbationē. Unū ip̄t dīc saluator. In
mīdo p̄sūrā h̄bit. in me aut pacē H̄co.
xvij. Ego nō sum turbat⁹ te pafōrē seqns.
Tertio q̄ tal' psequit familiarē dilectionē
a xp̄o prouer. xv. Qui sequit iustitia diligi-
tur ab eo. In futuro at psequit tria. i. indi-
cia. viā. p̄tātē. Path. xiiij. Tlos q̄ secuti est
me sedebus. z. H̄co psequit tal' ad regnū
celorū introductōez. Tertio psequit xp̄i pfor-
mationē in gla. Joh. xij. Qui mihi mīstrat
me sequat⁹. z vbi ego lūz illic z mīster meus
erit. Prop̄ ḡlā bona a xp̄o z cū xp̄o pue-
nitā boni viri sequit xp̄m rāq̄ lucē. rāq̄
tuorē. tanq̄ amicū z dūlēctōe i pñti. tanq̄
aptrū remuneratōe i fuo. Sic isti duo
aplī q̄ hodie p eo q̄ secuti sūt eu i pñti grā
secuti sūt eu i fuo in gla. Ad quā nos z.

De sancto Nicolao. I.
Hermo III.

Vitis qua hora dñs vñ ventur⁹ est.
Path. xiiij. Sic dicit Aug⁹ in
epla ad dioscōz. Qualēcūq̄ quēlb⁹ inue-
nerit su⁹ nouissim⁹ dies. in h̄ cū sūr cōpze/
hēder nouissim⁹ dies mōdi. qm̄ q̄lis hō in
die vñta vite sue inuenit. tal' in die nouissi-
mo iudicabif. Unū fm̄ ip̄m vigilare dz ois
xpian⁹. ne cū imparatū inueniat dñi adūet⁹.
Volens igil dñs nū suo impio nos eē pa-
ratos voluit occultari dīc exi⁹ nři ad hoc
vtic. fm̄ Aug⁹. in qdā epla. vt diligēt⁹ cu-
stodiam⁹ oēs dīc nřos. Hā cū sero paran-
tur remēda. mort⁹ iminēt pīcula. Unū Pla-
tonis sūta fuit. oēm sapientū vitā medita-

tionē esse moris. vt inq̄t H̄co. in qdā epla
ad Eliodorū. Quia ḡ nescim⁹ q̄ hora dñs
nū veniat sp̄ vigilandū nob̄ est vt qñ reni-
et paratos nos sp̄ inueniat. Saluator ḡ
nū. vt inq̄t Aug⁹. in li. de vita xpiana. sc̄s
hora illā aduent⁹ sui incertā āmonēs nos
at. Vigilate q̄ nescis. vbi sup̄. In q̄b⁹ ver
bis saluator nū monet ad tria. Primo ad
iungē mens in deū eleutātē. cū dīc. Vigila-
te. Vigilate q̄lū fm̄ Greg. nō ē aliud nisi in
voluntate octō mētis. s. intellectū z affectū i sa-
lutarib⁹ p̄siderātis. intelligēdis. appetēdis
z p̄seqndis expōit. Vigilate ḡ. Vigilandū
aut nob̄ est pīcipue. p̄t tria. P̄tio p̄t hostili-
tate crudel' rebelliōis. H̄co p̄t vilitatez
fidel' administratōis. Tertio p̄t debilitatez
terrestris. nře habitatōis. Quātū ad primū
vigilare dēm⁹ p̄t hostilitatē crudelis re-
bellionis. Viden⁹ nāq̄ q̄i bello hoīes nū
pñt somno secure vacare. Nos arsum⁹ nū
nō in mules bellis. Unū in ps. dī. Lōcnca
uerūt me inimici mei tota die. qm̄ mītib⁹
lantes aduersit⁹ me. ḡ nēcē hēn⁹ vigilate.
H̄rues sic dicit naftas in se vigilas di-
uidūt. Et ille q̄ vigilare dz. lapidē tener in
pedib⁹. vt si ille dormiat. lapis cadēs alios
excicer z seip̄m. Si avis insensata. q̄ vigila-
re nō tenet sic sibi. puidet h̄ somnū corpis.
multo maḡ h̄ somnū p̄tī cautelā pñmūz
h̄rē debēt. p̄t. v. Frēs sobri⁹ electe z vigi-
late. q̄ aduersari⁹ vñ diabol⁹ circuit sic le-
rugies q̄res quē deuozet. Et bñ adūgens
pm̄mitit sobrietatē vigiliū. Hā ebriatē seq̄
tūr necessario mūl⁹ somnū. Sobrietas
autē h̄ intelligēt modestia z sp̄tātia in oīto
actib⁹ nřis vt nū excedam⁹ p̄t debito. Hāz
ētus p̄sistit i medio. vt dī. qm̄ Libic. Est
autē dī isto aduersario nřo diabolo sic de du-
ce qdā Cartaginēsi. de q̄ Juli⁹ sex⁹ in li. ij.
ca. i. Iste dux habuit bellū h̄ qdā de affri-
ca q̄ Cartaginēsib⁹ rebellabāt. Fuerūt autē
isti de affrica audi nūmis ad bibētū vñtū.
Qd̄ intelligēt dux vñtū et h̄ eos talī cau-
tela. Accepit multa dolia vñtū z miscuit cū